

Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Полтавська обласна державна адміністрація
Управління культури Департаменту культури, молоді та сім'ї
Полтавської міської ради
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
Азербайджанський Державний економічний університет (UNEC)
(Азербайджан)
Білостоцька політехніка (Польща)
Вроцлавська Політехніка (Польща)
Університет ISMA (Латвійська Республіка)
Університет «North»(Хорватія)
Університет Одлар Юрду (Азербайджан)

Матеріали

VIII Міжнародної науково-практичної
конференції
«Управління туристичною індустрією: методологія і
практика»

7-8 жовтня 2021 року

Полтава 2021

стратегічні проблеми. використовується для збору, обробки, аналізу, зберігання, розповсюдження та використання інформації.

Інформаційні технології, інформаційні та комунікаційні технології – набір методів, виробничих процесів та програмного та апаратного забезпечення, інтегрованих для збору, обробки, зберігання, розповсюдження, відображення та використовувати інформацію на користь своїх користувачів [1].

Це технології, які забезпечують та підтримують інформаційні процеси, тобто процеси пошуку, збирання, передавання, зберігання, накопичення, дублювання інформації та процедури доступу до неї. і спровокувало подальший поступовий розвиток усієї галузі в кілька етапів, які можна описати різними факторами.

Список використаних джерел

1.Бакало Н.В. Історія становлення та розвиток інформаційних технологій в системі управління сфери туризму / Бакало Н.В., Гунченко М.В. // колективна монографія «Управління бізнес-процесами в сфері туризму» з присвоєнням їй UDC та номера ISBN, опублікованій у країні-члені Європейського Союзу. – 2020.

УДК 339.727.22

А.А. Буряк, к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СВІТОВІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ТРЕНДИ У СФЕРІ ТУРИЗМУ

На сучасному етапі розвитку обумовлена COVID-19 криза чи не найбільше вплинула на сферу міжнародного туризму. На нашу думку, ключову роль у відновленні як міжнародного, так і національного туризму могли б зіграти

впровадження інновацій та цифровізації, використання місцевих цінностей і створення гідних робочих місць для всіх, особливо для молоді, жінок та представників інклюзивних груп у суспільстві. Для цього туристичному сектору необхідно активізувати зусилля з метою створення нової моделі, яка сприяла б розвитку партнерських відносин, передбачала би врахування інтересів народів приймаючих країн, просування науково обґрунтованої політики, а також приплив іноземних інвестицій на розвиток технологій у туристичній сфері. Хоча країни, групи країн та міжнародні організації здійснили ряд заходів із метою пом'якшення соціально-економічних наслідків COVID-19 і відновлення туризму, масштаби кризи вимагають додаткових зусиль і постійної підтримки цієї сфери. Тільки в малих острівних країнах, що розвиваються, дані про прямі іноземні інвестиції (ПІІ) у грінфілд-проекти за 2015-2019 рр. показують, що на проекти в області подорожей, туризму та готельного бізнесу припадало більше половини усіх інвестицій [1].

Загалом уряди країн розробляють заходи щодо пом'якшення наслідків для туристичного сектора, і вже є ефективні приклади пакетів заходів підтримки. Наприклад, Сейшельські Острови та Еквадор відклали терміни сплати спеціальних податків у секторі туризму, а Кенія, Південна Африка, Китай, Литва, Португалія, Польща та Іспанія надали кошти підприємствам, які постраждали від пандемії, у вигляді спеціальних фондів, моделі гарантійного фонду на оплату дорожніх витрат, субсидій або спільного фінансування витрат на відкладені або відмінені заходи. У Швейцарії Спілка готельного кредитування надає існуючим клієнтам відстрочку амортизації на термін до одного року, а також вкладає інвестиції клієнтів, які фінансували їх за рахунок грошових потоків протягом останніх двох років, а грузинські банки

оголосили про реструктуризацію боргу для всіх фізичних осіб, та особливо для туристичних фірм [2]. Майже 1,6 млрд. з 2 млрд. людей, зайнятих у неформальному секторі, значною мірою страждають від заходів ізоляції та/або від того, що працюють у найбільш постраждалих секторах, включаючи туризм. Самозайняті працівники та малі підприємства, на яких зайнято більшість працівників у неформальному секторі, становлять 60% готельного господарства та громадського харчування [3]. Саме тому пакети заходів зі стимулювання та надання допомоги повинні забезпечувати особам, зайнятим у неформальному секторі, право на отримання допомоги.

Масштаби впливу COVID-19 на туристичний сектор вимагають вжиття рішучих заходів, що гарантують виживання підприємств і збереження робочих місць. Так, у короткостроковій і середньостроковій перспективі можна розглянути питання про тимчасове звільнення від сплати податків або про зміну термінів сплати податків та інших платежів, застосування спеціальних схем підтримки зайнятості, а також про умови кредитування, адаптованих для туризму, з метою збереження джерел засобів до існування та запобігання банкрутств.

Список використаних джерел

1. Post COVID-19: investment promotion agencies and the “new normal” [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://docs.google.com>.

2. The World Bank. Global Economic Prospects [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.worldbank.org/en/publication/globaleconomic-prospects>.

3. UNCTAD // The World Bank [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://unctad.org>.